

JIHOČESKÝ DĚLNÍK

Ročník III. / Číslo 5. / Zdarma

leden – březen 2012

info@dsss.jiznicechy.cz

www.dsss.cz

Konec roku ve znamení životního prostředí

Všechny noviny a časopisy se v minulých dnech snažily bilancovat uplynulý rok. Někomu něco dal, jinému něco vzal, každý si tam najde to své. Je to však jen opakování již dávno vyřčeného, bez celkového zhodnocení.

Vědecký pokrok je nezadržitelný

Na rok 2011 bude leckdo vzpomínat jako na další hřebíček do rakve tradičního pojetí života. Opustili nás apoštolové modernismu Havel, Dienstbier, magor Jirous, muslimský extrémista Bin Ládín i zeď proti muslimské rozpínivosti, Muammar Kaddáfí. Poslední dva jmenovaní byli zavražděni ve jménu demokracie. V arabských zemích, ve kterých země EU pomohly sesadit místní diktátory, se mezitím dostali k moci muslimští radikálové, kteří se netají snahou o likvidaci všeho nemuslimského. V zemích českých jsme byli svědky dalšího utážení šroubů režimu, který se naoko tváří jako svobodomyšlný. Další lidé byli souzeni či obžalováni za uplatňování svého nezadatelného práva na svobodu slova. Ve Šluknovském výběžku jsme viděli obrázky, které nám připomněly komunistickou totalitu, kdy policisté brutálně rozháněli masové demonstrace místních občanů, domáhajících se práv na bezpečnost v ulicích a na nedotknutelnost majetků. Státem a finančními skupinami ovládaná média udělala další úspěšné kroky k úplné cenzuře, mnohá z nich omezila nebo úplně zrušila diskuze pod svými články.

Aby toho nebylo málo, přesně ve stylu románu 1984, je potřeba lidské životy ovlivňovat a řídit i v jejich osobních situacích, jídelní návyky nevyjímaje. Největšími experty na tato tzv. doporučení jsou komisaři Evropské unie. Vzpomeňme na nutnost balit do igelitu všechno pečivo, na rum a na máslo, atd., atd. Takhle to ale nejde do nekonečna, neboť občané, i přes mediální masáž, stále občas používají selský rozum. Je tedy nutno na celou věc jít vědecky. EU proto finančně podpořila mezinárodní výzkum 90% částkou, zbytek hradí české ministerstvo pro místní rozvoj a Jihočeská univerzita. Díky tomuto důležitému výzkumu budeme přesně vědět, která jídla jsou, při jejich přípravě,

nejvíce škodící životnímu prostředí. Je to nejen rajská omáčka s knedlíkem a hovězím masem, ale také žebírka s rýží.

Nový typ člověka, homo modernis

Rajská omáčka byla posledním kamínkem do mozaiky, která se sestavovala celý rok a jejímž úmyslem bylo připravit zaostalého Evropana, zamrzlého ve středověkých paradigmatech, na novou dobu. Pokusím se nyní takového člověka naznačit, aby měl každý možnost se v letošním roce ještě pokusit o změnu, jež by ho přivedla jako veskrze moderního člověka. I přes nesporný multikulturní sociologický vývoj v EU tak učiním s pohledem na běžného českého člověka, který je mi, se svými životními zkušenostmi, nejbližší.

V noci spí na lamelové posteli, přikryt ovčím rounem. Zuby si čistí bio zubní pastou, vyplivanou vodu recykluje na splachování WC. K snídani si dává pečivo, koupené pouze balené, zajíždí EU margarínem a okurkou ze Španělska. Do práce jede autem s katalyzátorem, po cestě několikrát prudce zabrzdí, neb řidič jedoucí za ním vypadá jak neplatič, dlužící 20 Kč za MHD. V cikánské čtvrti nabere pět romských spoluobčanů, které zdarma odveze na úřad práce. V zaměstnání dobrovolně uvolní svou kancelář Ukrajinovi, který neumí česky a je najat personální agenturou. K obědu si raději nedá rajskou, ale cereální sušenky a něco zeleniny. Odpoledne zajde do banky zpozptat se, kolik už má výnosů z Kalouskových obligací. Po příchodu domů si s manželkou a dětmi, slabou hodinku, popláče nad smrtí Havla, nad kterým truchlí a stále jej obdivuje celé Česko. Před večerí ještě napíše mail zastupitelům s návrhem na přejmenování několika ulic ve městě na ulice Václava Havla. Po večeri, kdy s chutí sní talíř plný obilí, a kterou zapíjí bio pivem, ještě sleduje televizní zprávy, ve kterých se dovidá, jak EU vzkvétá a jak česká půjčka 90 mld. Kč pro MMF pomohla české ekonomice jako nic předtím. Uléhá s nadějí na další příští dny, ve kterých bude opět budovat lepší zítřky. Ze spánku téměř neslyšně mumlá: „...ano Velký Bratře ...“

Karel Kubrt

Volary: Městskou policii ano či ne?

Hluk, vysypané koše a další projevy alkoholem a drogami posílených jedinců, i takový bývá obrázek víkendových nocí ve Volarech. Obyvatelé i zastupitelé dlouhodobě tuto situaci kritizují. V srpnu letošního roku zvolilo vedení města řešení, které před několika lety bývalé vedení zrušilo. Pořádek ve Volarech bude pomáhat hlídat bezpečnostní agentura. Nepořádek ve městě zejména o víkendu přetrvává a Policie ČR všechno nestíhá. Policie se brání tím, že na svůj obvod mají velký rajon, který musí monitorovat. Ano, na Volarský obvod opravdu připadá obrovský rajon, ale i přesto se shledávám s tím, že někteří příslušníci Policie Volary jsou ke své práci laxní. Několikrát se mi stalo, že jsem chytil hlídku, jak vykonává v noci svojí práci zaparkováním v temných zákoutích bývalých kasáren a pod rouškou noci si zde příslušníci vesele odpočívali. Na radnici leží návrh na zřízení městské policie, o kterém se v mi-

nulých letech několikrát diskutovalo, ovšem bez kladného výsledku. Aby nám tu dohled nad veřejným pořádkem pomáhala vykonávat naše vlastní městská policie tak, aby to mělo smysl, tedy s určitým počtem strážníků po celých dvacet čtyři hodin, by bylo pro rozpočet města značně finančně náročné. Tvrdí starostka města Volar pí. Pospíšilová. I to byl důvod, proč zastupitelstvo v minulosti nikdy ke zřízení městské policie ve Volarech nepřistoupilo. Navíc stále přetrvává názor, že hlavní díl odpovědnosti v dohledu nad veřejným pořádkem je v kompetenci Policie ČR. Na zřízení městské policie město Volary finance nemá, ale na opravu zničených cikánských ghetť se peníze v obecní pokladně najdou. Proč má obec plýtvat financemi na zničené domy, které zničili cikáni a kteří nás Čechy terorizují! K čemu je zde správa domů a bytů která má dohlížet na

řádné užívání bytů a domů ve vlasnici města a nechají klidně domy takto zpusořit! Kdyby správa domů a bytů vykonávala svou práci jak má, nemuseli by se vynakládat miliony na opravu domů a bytů a tyto finance by mohli posloužit k zřízení městské policie, která by dohlížela na řádné dodržování pořádku ve městě.

Petr Voráč

Mítink DSSS ve Vimperku

Sobotní odpoledne 26. Listopadu 2011 patřilo na náměstí Svobody ve Vimperku přibližně 300 příznivcům Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS). Strana zde pořádala řádně nahlášený předvolební mítink, kterému předcházela skandální zákaz Městského úřadu, proti kterému byla podána žaloba ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích. I přes chladné počasí přišli

vimperští občané v počtu necelých 250 lidí podpořit nesouhlas s cikánskou kriminalitou, která ve městě vzrůstá a vyslechnout stranické řečníky v čele s předsedou panem Tomášem Vandasem. Místostarosta města paní Jaroslava Martanová uvádí, „že situace ve městě se nezklidnila, město má omezené možnosti a není možné, aby zde vládla anarchie“. Někteří zastupitelé se vyjadřují v duchu nastolení **nulové tolerance pro cikánské etnikum a výplatě sociálních dávek pouze takových, jaké státem náleží a ne takových jaké si kdo vykřičí!!!**

Prvním řečníkem, který na náměstí vystoupil se svým příspěvkem byl předseda krajské organizace DSSS Jižní Čechy, pan Vlastimil Vach. Ve stručnosti shrnul narůstající problém s nepřízřivými obyvateli ve Vimperku, poukázal na potřebu situaci řešit aktivněji ze strany radnice a vyjádřil absolutní stranickou podporu všem

obyvatelům města, kteří se cítí být terorizováni cikánskou menšinou. Předseda strany pan Tomáš Vandas zhodnotil politickou situaci v České republice, zdůraznil neakceschopnost vládní garnitury a vyzval k demokratickému svržení těchto korupčníků. Posledním řečníkem byl výkonný místopředseda DSSS pan Jiří Štěpánek, který se velice kvalitně opět zaměřil na státní politiku a její zkvalitnění.

Celé shromáždění bylo velice přátelské, přítomní posluchači přerušovali řečníky potleskem a bylo cítit uvolnění napětí, které ve městě v posledních dnech zavládlo. Mediální štvavá kampaň, kdy do města přijdou extrémisté a bude se zde opakovat druhý Šluknov se nenaplnila a od samého začátku byla postavena pouze na snaze, co nejvíce místní obyvatelstvo odradit od účasti na předvolebním mítinku DSSS ve Vimperku. Bylo vidět, že obyvatelé města již nechtějí slyšet pohružky režimu a přišli podpořit jedinou národní opozici v zemi.

Vedení Krajské organizace DSSS Jižní Čechy

(Ne) realizace novodobého družstevnictví

Co dnes sledujeme, kromě stále více vířivého chaosu jsou jednak antikomunistické postoje převlečených svazáků a TOP lidovců a zároveň jejich likvidační sociální politika, která voliče přirozeně tlačí na druhou stranu. Tím vypjatou antikomunistickou pozici staví do role asociálního bláznovství nebo také téma několik vyvolených chartistů a svazáků, doplňující podivnou kapitolu jsou Štětina, Mejstřík a Hučín.

Pro většinu obyvatelstvo, které politické hrádky detailně nesleduje a každodenně je vládnou sociálními pokusy je tak situace jasná: „antikomunismus je asociální, ohrožuje moji ekonomickou situaci, proto budu volit KSČM případně ČSSD - je to jistota.“ Vysvětlovat tomuto voliči nějaké historické souvislosti nelze.

Fakt, že tyto strany přinesou ještě více evropské centralizace, pozitivní diskriminace a dalších vymožeností je pro zaměstnance druhořadé a dá se to pochopit. Vidí komunisty zase ve vládě a nostalgii z 80. let funguje.

Dvě původní marxistické strany, které si na sociální otázky dělají monopol, stojí v solidní pozici před příštími volbami a navíc s minimem námahy. Svazáci ve vládě pracují za ně, dělají, co mohou, aby nahnali voliče k druhé straně, až je to někdy zarážející. Pro politickou práci je tak vypjatá antikomunistická pozice neuhájitelná, vládnoucí svazáci a štětínové ji dovedně zničili. Zůstává zde jediné rozlišitelné vymezení a tím je pozice nekomunisty (nemarxisty). Do tohoto prostoru zasadit i sociální otázky a družstevnictví je jednou z nich.

Zasadit spotřební družstvo do souvislosti posledních 60 let, také lze jen okrajově a historická fakta dají za pravdu pouze těm, kteří je budou schopni úspěšně realizovat. Hlavní váha celé informace, by tak měla stát na posledních 20 letech, protože zpochybnit sociální politiku u zaměstnance před rokem 90 a dnes lze velice těžko.

Když na startovní čáře pozorujeme srocní známých tváří (Suverenita, Klaus, Paroubek), budou národní témata, EU a antiEU propírána horem dolem, až se to voličům bude zajídat.

Slova, slova, slova a sociální široko daleko nic, to přijde, až po volbách řikají.

Na co ovšem nikdo z těchto „nových“ a jiných stran nemůže reagovat je realizovaná politika družstevní prodejny, která poběží stále. Nekonečná volebně - nevolební kampaň, to už není hra se slovy a politický marketing, ale stálá soutěž, kterou mediální agentuře nemůže hradit žádná strana.

Žádná z parlamentních stran za 20 let nevyužila svého nezpochybnitelného vlivu k oživení družstevního podnikání, naopak dokonale zničili, případně privatizovali (COOP).

Hlavní otázkou zůstává, proč to bude pro stávající velmi tvrdý oříšek k zodpovězení.
Redakce Jihočeský Dělník, autor O.L

Krajská konference DSSS Jižní Čechy

V sobotu 12. listopadu 2011 proběhla v Jihočeském Táboře krajská konference Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS) za přítomnosti necelých tří desítek členů a funkcionářů. Hosté schůze byli předseda strany Tomáš Vandas a výkonný místopředseda Jiří Štěpánek. Úvodem přivítal Vlastimil Vach, předseda krajské organizace všechny přítomné a ve stručnosti shrnul celoroční práci jak na místní tak krajské úrovni strany, kdy všem poděkoval za kvalitní stranicko-politickou práci v Jihočeském kraji. „Nutnost propagace všech stranických organizací je základním pilířem pro budoucí úspěchy“, jak uvedl krajský předseda, který představil veřejnosti nový prapor krajské organizace DSSS Jižní Čechy. Dalším řečníkem byl pan Tomáš Vandas, který opět zdůraznil důležitost kvalitní stranické práce, která musí počínat právě v místních organizacích, kde je zrod veškerého úsilí pro boj s režimem. Zhodnotil přípravu mítinku ve Vimperku a stanovil konečné datum pro shromáždění na datum 26. listopadu 2011. Výkonný místopředseda Jiří Štěpánek svou řeč zaměřil na sociální problematiku zaměstnanců a vyzdvihl úkol propagace dělnické strany sociální spravedlnosti právě v této oblasti.

Druhá část jednání byla vyhrazena tiskové konferenci s médií, kde se zhodnotil vyhocený stav cikánského etnika ve Vimperku, zhodnotilo se soužití místních občanů s minoritou a stanovil přesný datum a čas uspořádání mítinku, který bude oznámen. Závěrem sobotní konference zasedala Krajská rada (KR), která měla za úkol zajistit organizační body již zmiňovaného mítinku. Byli zvoleni noví členové výboru a tajemník Krajské rady (KR) Jihočeského kraje. Vlastimil Vach, předseda Krajské organizace DSSS Jižní Čechy, člen Republikového sněmu DSSS

Utajovaný rasismus naruby ve škole Povážské

Na strakonické základní škole Povážská vznikla petice rodičů, kterou vedení města zatajilo před zastupitelstvem i před veřejností

Vznik školy

Povážská škola byla ve Strakonických postavena v roce 1978, a to jako doplněk školy Velké náměstí. V sedmdesátých letech byla populační exploze, dnes nazývaná Husákovy děti. ZŠ Velké náměstí kapacitně nestačila pojmout všechny děti, a tak bylo postaveno několik přízemních pavilonů na vzdáleném konci města, poblíž katastru Přední Ptákovice. Tato dvojškola byla zastřešujícím subjektem pro další školu Lidická a školní družinu na Povážské a Lidické a jídelnu na Šumavské a Plánkové (která je součástí ZŠ F. L. Čelakovského).

V roce 2009 město rozhodlo, přes značný úbytek dětí, o výstavbě velké školy, která by sloučila všechny popisované části do jedné budovy. Místo oprav jednotlivých školních zařízení, které by byly dostačující i méně finančně náročné, přistoupilo se k mega-

lomanskému projektu, který vzbudil značnou nelibost zvláště v okolí ulice Povážské, pro přílišnou hlučnost a prašnost staveniště, které bylo uprostřed rodinných domků. Původní rozpočet 245 milionů korun se postupně navýšil až na 350 milionů, přičemž financování, oproti původnímu předpokladu čerpání dotací, byl plně hrazen z rozpočtu města. Jelikož nedošlo, a v brzké době ani nedojde, k průměrnému počtu 17 žáků na třídu, jenž je minimálním pro financování ze strany státu, je celý provoz financován jen z prostředků zřizovatele, tedy města Strakonice.

Další problematickou záležitostí je dojíždění dětí ze vzdálených spádových oblastí, konkrétně se jedná o vesnice Rovná a Slaník. Podle našich důvěrných informací si rodiče školy stěžovali, ale ze strany vedení školy s nimi nebylo vůbec jednáno.

Údajně inkluzivní vzdělávání

Ministerstvo školství České republiky již několik let prosazuje do českých základních škol, včetně speciálních (dříve zvláštních), projekt inkluzivního školství. Setkává se to však s odporem odborníků, učitelů i rodičů, protože k žádné inkluzi nedochází. Místo začlenění a pomoci všem handicapovaným, zvláště zdravotně postiženým a sociálně znevýhodněným, děje se na našich školách exkluzivní zacházení pouze s cikánskými dětmi, které mají vše zdarma, a opravdu potřební si ze svého platí vše, pomůcky i asistenta. Dochází tu ke zvýhodnění pouze jednoho etnika, na úkor majoritní společnosti. Právem se to dá nazvat rasismem naruby, nebo také pozitivní diskriminací.

Základní škola Povážská je partnerem projektu Centra podpory inkluzivního vzdělávání, který je spolufinancován Evropskou unií. Pravděpodobně proto na této škole vznikl problém, který rodiče českých dětí řešili peticí.

Petice má opodstatnění

Petici sepsalo několik rodičů a dalo ji na internet. Poté byli zastupci petičního výboru přijati starostou města, panem Vondrysem. Ten, v souladu se svou dlouholetou politikou neomylného místního vládce, petiční výbor vyhodil a petici samu shodil se stolu, s odůvodněním, že nespĺňovala zákonné podmínky. Z dobře informovaných zdrojů jsme se mezitím dověděli další podrobnosti o situaci na škole.

Třídy jsou rozdělené na A a B. Ve třídách A jsou převážně cikáni a ve třídách B výlučně

české děti. V jedné nejmenované třídě prvního stupně je 13 dětí, z toho je 1 Ukrajinec, 1 Kubánek, 2 Češi a 9 Rómů. V paralelní třídě B není ani jeden Róm. Došlo to dokonce tak daleko, že je tu rasová segregace, za kterou by se nemusela stydět ani dřívější Jihoafrická republika. V prvním patře jsou cikánské třídy A, ve druhém pak české třídy B. Děti z obou skupin mají zakázáno se vzájemně stýkat, s oficiálním odůvodněním protipožární ochrany školy.

Zatloukat, zatloukat, zatloukat

Když jsme si chtěli promluvit s jedním z iniciátorů petice, byli jsme šokováni obratem, který u něj nastal. Nejprve se zapíral, odmítl poskytnout rozhovor, nakonec nám bylo řečeno, že si to nechce, z osobně-pracovních důvodů, rozházet s paní ředitelkou.

Ve výroční zprávě za uplynulý školní rok se o tomto problému, a ani o jiném, nic nedočteme. V bodě č. 7, stížnosti - počet a výsledek řešení, se dočteme, k našemu údivu; citujeme doslovně: Žádné stížnosti jsme neřešili. Vzhledem k současnému popírání problému a utajování nespokojenosti rodičů, lze podobnou větu očekávat i v příští výroční zprávě.

Zaslali jsme všem zainteresovaným a kompetentním osobám emailem dotaz, jak se postavili k petici a k celé následné situaci. Pan starosta ani ředitelka, a zároveň zastupitelka, paní Cháberová, paní Řežábková, zástupce zřizovatele a členka školské rady, neodpověděli. Námí oslovení zastupitelé o existenci petice a o problémech na škole vůbec nevěděli.

Celé dění okolo petice na naší redakci působí dojmem, že je vážná situace nejen zlehčována, ale dokonce tajena a popírána. Kam může, ve svém důsledku, vést rasismus naruby, jsme byli svědky již na mnoha místech naší republiky. Doufáme, že se celou záležitostí bude zabývat zastupitelstvo, kterému byla petice nespokojených rodičů původně určena.

Oznámení redakce:

Dělnický tisk proniká do kraje

Vážení čtenáři!

Od 1. listopadu 2011 dochází k následujícím změnám, které jistě přispějí ke zkvalitnění činnosti našeho hnutí.

Předně je to vznik nového internetového portálu www.delnik.delnickelisty.cz, na kterém naleznete veškeré informace (včetně tiskovin v PDF) k vydávání regionálních novin Dělník. Tato tiskovina Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS) vychází již druhým rokem, nyní už ve třech krajích, a nemalou zásluhu na tom má pan Vlastimil Vach, předseda jihočeské krajské organizace DSSS. Právě on byl jmenován zástupcem šéfredaktora Dělnických listů s pověřením pro stranický regionální tisk.

Noviny Dělník, na regionální úrovni doplňující celostátní noviny DSSS Dělnické listy, mají ambice proniknout i do dalších krajů republiky. Takový cíl si ovšem žádá zapojení dalších aktivních jedinců, kteří budou přínosem a zdrojem originálních nápadů.

Zájemci z řad DSSS se mohou přihlásit na e-mail: delnik@delnickelisty.cz

Pevně věřím a doufám, že výše uvedené kroky napomohou k rozvoji a šíření oficiálních tiskovin DSSS na území celé republiky.

Martin Zbela, místopředseda DSSS a šéfredaktor Dělnických listů

Petice za rovnoměrné rozložení romských žáků do Strakonických škol

Adresáti: Mgr. Jaroslava Cháberová; ing. Libuše Řežábková a zastupitelstvo města Strakonice
My, níže podepsaní občané, vyzýváme tímto vedení školy ZŠ Povážská, školský odbor a zastupitelstvo města Strakonice k urychlenému projednání této petice, týkající se problému nerovnoměrného rozmístění romských dětí ve strakonických základních školách.

Jako rodiče dětí, docházejících k výuce do ZŠ Povážská, jsme znepokojeni velkým počtem romských dětí ve třídách.

Vzhledem ke zkušenostem s touto komunitou, máme oprávněný strach o kvalitu výuky a bezpečnost našich dětí. Po problémech s rodiči romských dětí hned první dny výuky, kdy jsme byli nazváni rasisty a našim dětem bylo vyhrožováno fyzickým napadením se náš strach ještě znásobil.

Žádáme vás tímto o rovnoměrné rozdělení romských dětí do všech strakonických základních škol.
Strakonice, 8.9.2011

*Inkluze: z latinského slova inclusio, zahrnutí. Opakem je exkluze, vyloučení.

Karel Kubrt (redaktor JD)

ÚVAHA: Všemocný bulvár

Dnešní novináři jsou zřejmě v totalitním zajetí bulvárních praktik: Palcovými titulkami šokovat veřejnost. Čím negativnější zpráva, tím větší šok. Čím větší šok, tím větší budou vydavatelské zisky z prodeje, inzerce a reklamy...

Byznys má vždy, všude a přede vším přednost. Dobré a pravdivé zprávy dnes prostě neletí, o nich se nemluví, nepíše, a když, tak určitě jen v souvislosti se známou a populární osobností, která něco neobyčejného vytvořila, provedla nebo záhadným způsobem získala. Jsou to hlavně novináři provládních médií, kdo veřejnost opakovaně přesvědčuje, že nás zajímá především, kdo kolik vydělává, že neustále srovnávají platy kohokoli, krmí nás analýzami a hypotézami typu „co by-kdyby“, zaplavují nás více či méně věrohodnými slohy statistických údajů v dokonale zpracovaných, psychologicky promyšlených grafech a tabulkách a tím vším jen podporují naše nejhorší lidské vlastnosti: závist, sobectví a řadu dalších. Možná si to neuvědomují, ale spíše to bude

vydavatelská strategie v rámci jakéhosi žurnalistického trendu v naší zemi.

Lidé všemu věří

Smutné na tom je, že drtivá většina lidí věří téměř všemu, co si přečtou v novinách, vidí v televizi nebo slyší v rádiu. Pro ně je to prostě oficiální zpráva, kterou by si určitě jen tak někdo nevymyslel, kdyby na tom nebylo zrno pravdy. Ale ten koktejl převážně negativních zpráv, vraždění národní cti a přátelství, který nám jednotlivé mediální kolosy neustále promyšleně a cíleně předkládají, je ve svém důsledku smrtící. Dennodenně totiž masově ovlivňují názory a smýšlení milionů lidí v tom, že dnes je vlastně o moc lépe, než bylo kdy předtím. Tím je podprahově nahlodává, nutí je uzavírat se do svého soukromí a chránit si ho za každou cenu.

Když pak v tomto prostředí, plném negativ, sociální nestability, demoralizace obyvatelstva apod., narazíme na něco vlastně pozitivního, když zjistíme, že existují lidé, kteří něco pro národní uvědomění udělali a opravdu je to baví, kteří něco dokázali, anebo nezištně pomáhali druhým, tak máme vždy obrovsky povznášející pocit. Ten však okamžitě spolehlivě a hlavně velmi rychle umrtví následující negativní zprávy, které jsou záměrně podsunuty mediálnímu konzumentovi.

Nacházíme se totiž v prostředí, kde slovo přátelství, hrdost, odvaha, kamarádství, jsou odstaveny na druhou kolej a nahrazeny slovy byznys, majetek, bohatství, mamon.

Vlastimil Vach,
předseda KO DSSS Jižní Čechy

Vimperk: Po úspěšném mítinku vznikla místní organizace DSSS

Nespokojenost s politickou situací ve Vimperku, kriminalita v podání nepřizpůsobivých občanů, nedůvěra k vedení radnice a skandální pokus o zákaz předvolebního mítinku Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS) přivedl místní občany ke kroku, založit ve svém městě místní organizaci DSSS. „Chceme se všemi dostupnými demokratickými prostředky podílet na budování města, ve které nebude slušný občan odkázán pouze na vlastní možnosti obrany, ale bude žít a pracovat pro společnost, která mu zajistí bezpečnost a sociální spravedlnost“.

V sobotu 10. prosince 2011 se sešli ve Vimperku dělníci, aby společně podpořili boj proti vládnoucí mafii. Zasedání byl přítomen i předseda krajské organizace pan Vlastimil Vach, který hned v úvodu zrekapituloval předvolební mítink s předsedou strany Tomášem Vandasem. Bezúspěšný pokus místní radnice zakázat dělnické shromáždění dne 26. 11. 2011 přinesl pro radní tohoto města obrácený výsledek, než sami čekali. Pokus o zdiskreditování strany nevyšel. V případě komunálních voleb, by Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS) získala ve Vimperku necelých 35 % hlasů.

Do vedení nově vzniklé místní organizace DSSS byli zvoleni tyto funkcionáři:

- > **Zdeněk Ondrášek**
(předseda MO DSSS Vimperk) tel: 728 928 544,
- > **Antonín Kučera**
(tajemník MO DSSS Vimperk) tel: 607 792 667
- > **Adriana Ondrášková**
(pokladník MO DSSS Vimperk)

email: dsssvimperk@email.cz

Nově zvolení funkcionáři prohlašují, že souhlasí s programovou Listinou DSSS a stanovami a budou dbát o dobré jméno strany u veřejnosti.

Vedení krajské organizace DSSS Jižní Čechy

PŘIHLÁŠKA DO DĚLNICKÉ STRANY SOCIÁLNÍ SPRÁVEDLNOSTI

Příjmení:

Jméno:

Datum narození: Rodné č.:

Adresa bydliště:
(včetně PSČ)

Telefon (e-mail):

Povolání (příp. škola):

Přihlašuji se za člena Dělnické strany sociální spravedlnosti.

Souhlasím s programovou Listinou DSSS a stanovami.

Slibuji, že budu dbát o dobré jméno strany u veřejnosti.

Adresa: Dělnická strana sociální spravedlnosti, Ciolkovského 853, 161 00 Praha 6

Příloha: Průkazová fotografie (maximálně 1 rok stará)

JIHOČESKÝ DĚLNÍK

Vydává: Krajská organizace Dělnické strany sociální spravedlnosti Jižní Čechy. E-mail: dsss-jiznicechy@seznam.cz;

web: www.dsss-jiznicechy.cz; redaktor: Vlastimil Vach. Uzávěrka čísla je 15. ledna 2012. Toto číslo vyšlo 21. ledna 2012.

Registrováno pod reg.č. MK ČR E 20231. Adresa redakce: KO DSSS JČ PO BOX 46, 390 02 Tábor, tel.: 603 356 309. delnik@delnickelisty.cz

Nové kontakty: MO DSSS Tábor, email: dsss-tabor@seznam.cz, tel: 776 871 117 • MO DSSS Č. Budějovice, email: dsss-cb@seznam.cz, tel: 721 856 675

MO DSSS Strakonice, email: dsss-strakonice@seznam.cz, tel: 606 565 804 • MO DSSS Vimperk, email: dsssvimperk@email.cz, tel: 728 928 544

Nevyžádané příspěvky se nevracejí. Otištěné články nemusejí být shodné s názorem redakce.